

eiXamplem

Butlletí de l'ANC de l'Eixample, Sant Antoni i Sagrada Família

Abril 2019 - Número 16

Editorial

ELECCIONS A LES CAMBRES DE COMERÇ: ÉS EL MOMENT DE VOTAR SOBIRANISME

Les cambres de comerç, indústria i navegació (CC) són organitzacions no governamentals, constituïdes per empresaris de comerços petits, mitjans i grans, que tenen per objectiu millorar la productivitat i la competitivitat dels seus negocis. Es consideren hereves de les desaparegudes organitzacions gremials i tenen una implantació regional. La llei del 22/03/1993 les configura com òrgans consultius i de col·laboració amb les administracions públiques.

La CC de Barcelona, que té d'antecessor el Consulat del Mar, es va fundar el 1886 com a corporació de dret públic i la seva funció principal és tant defensar els interessos generals de les empreses com contribuir al foment del comerç i la indústria.

Les CC en les grans ciutats del món impulsen l'activitat empresarial, però molts empresaris opinen que la de Barcelona no compleix aquest objectiu i s'ha transformat en un òrgan burocràtic i corrupte amb una direcció unipersonal que no representa els interessos de la gran majoria de petites i mitjanes empreses. Tant és així que molts empresaris i autònoms ni tan sols saben si en són membres.

És molt significatiu que a les darreres eleccions d'un cens de més de **420.000 empreses catalanes, de les quals el 93% son petites i mitjanes, només va votar l'1,5%.**

L'exageradíssima abstenció, a més del frau massiu que va fer que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya invalidés el 82% dels vots emesos, va determinar que les cambres quedessin en mans de les grans empreses, algunes d'elles deslocalitzades arran de l'1-0.

Ara les coses poden canviar, ja que amb la implantació del vot electrònic i la presentació de candidatures sobiranistes, les polítiques continuistes poden ser aturades.

Per aquestes raons l'ANC, el Cercle Català de Negocis i dues altres entitats independentistes han presentat llistes

a les eleccions del maig de les CC de Barcelona, Terrassa, Sabadell i Manresa.

L'acció d'aquestes candidatures s'articula en la campanya **Les cambres, eines de país**, que vol imposar candidats del país i compromesos amb ell, que representin els interessos sobiranistes en l'àmbit de les pimes.

A Barcelona, la candidatura sobiranista està integrada per Joan Font (propietari de *Bonpreu*), Artemi Nolla (grup de restaurants), Joan Canadell (Petroli independents) i l'actor Joel Joan, entre d'altres. Aquesta candidatura pretén convertir la CC en una entitat al servei del teixit empresarial i aportar valors republicans als organismes empresarials.

Albert Pont, del CCN, afirma "No podem permetre que les grans empreses espanyoles continuïn instrumentalitzant les nostres institucions, especialment després d'haver-se deslocalitzat, cedint al xantatge i les pressions polítiques del *gobierno español*".

Entre el 2 i el 7 de maig es podrà votar electrònicament i el dia 8, presencialment. Per tant, si ets empresari o autònom, aquest dia tens una cita important: **VOTA LES CANDIDATURES SOBIRANISTES A LES CAMBRES DE COMERÇ.**

Les nostres escoles

Cada any, quan acaba l'hivern, tornen les Jornades de Portes Obertes dels centres escolars i la societat torna a preguntar-se per la salut de l'ensenyament, per si és prou adequat als temps que vindran, pel pressupost, per les condicions de treball dels mestres i per la seva formació, per les instal·lacions i les necessitats de les escoles i els instituts on els nostres petits i joves han de ser educats i formats.

Anem a veure una escola pública de les més noves de l'Eixample, l'Escola Entença, que curiosament està situada al carrer Viladomat a l'Esquerra de l'Eixample, i l'Escola Pia de Sant Antoni, concertada, que compta amb 200 anys d'existència i que està situada a la Ronda de Sant Pau, al barri de Sant Antoni.

A l'Escola Entença respon les nostres preguntes la Sra. Núria Picos, secretà-

ria de l'Associació de Familiars dels Infants (AFI) i de l'Escola Pia de Sant Antoni, el seu director, el Sr. Eduard Maza.

Eixamplem: Quines són les principals demandes que aquestes dues escoles fan al Departament d'Ensenyament?

E. Entença: Concretar la futura ubicació de l'Escola amb urgència, millorar el pressupost per a l'ensenyament públic, baixar la ràtio d'alumnes i augmentar

la plantilla de mestres i personal de suport.

La Sra. Núria Picó comenta que l'Escola Entença té aquest nom perquè s'havia de situar al carrer Entença, a l'espai de la Presó Model. Però quan es va crear no es complien les condicions per instal·lar-hi una escola. En aquest moment hi ha una altra escola de nova creació anomenada Xirinacs i l'escola Entença no té lloc en aquest indret. Uns estudis dels tècnics manifesten que la ubicació actual no es adequada per raons de salut, atesa l'existència d'una subestació elèctrica al subsòl que emet ones electromagnètiques que poden afectar la salut d'infants i treballadors a llarg termini.

E. Pia: Augmentar els recursos econòmics. Hi ha una bona relació amb el Departament d'Ensenyament i amb el Consorci d'Educació de Barcelona, malgrat la diferència de color polític. Tot i això hi ha un finançament insuficient.

Eix: Per què cal triar l'Escola Entença i/o l'Escola Pia St. Antoni a l'hora de fer la preinscripció?

E. Entença: És una escola pública i de barri. Cal anar a veure les escoles i conèixer el projecte educatiu per triar l'escola que més s'adapta al criteri dels pares. En general les escoles públiques del barri fan una bona tasca i són de qualitat.

E. St. Antoni: El nivell pedagògic és elevat i això ho mostra el nombre d'aprovat a la Selectivitat. Els aprovats d'aquests tres darrers anys és del 100%.

Eix: Com s'adapta el vostre centre als reptes de futur?

E. Entença: Des del Projecte Educatiu. És una escola no directiva ni tradici-

onal. Hi ha unes normes a respectar i hi ha diferents ambients i diferents propostes. Els mateixos alumnes són responsables de trobar les solucions als reptes que es proposen.

E. St. Antoni: El repte de futur que ja és actual, és ser una escola inclusiva i acollidora. Tenim moltes religions, nacionalitats, ideologies socials i polítiques, llengües i nivells econòmics diferents. Som una escola oberta i inclusiva.

L'altre repte és la innovació. Participem en el projecte "SUMEM". Volem que els nostres infants siguin més bones persones i més savis però adaptats als nous temps i a les noves tecnologies. La innovació constant requereix més recursos.

Eix: Com valoreu la proposta del conseller Bargalló pel que fa al repartiment dels alumnes d'origen estranger?

E. Entença: Hi estem d'acord.

E. St. Antoni: No tenim clar si depèn del Departament o del Consorci d'Educació. És el consorci, serveis territorials de l'Ajuntament de Barcelona, el que ens aporta els alumnes nouvinguts.

L'Escola Pia Sant Antoni és l'escola més gran del barri –1.600 alumnes– i hi tenim molts alumnes estrangers, el 80% a infantil i el 15% als cursos de grans que fan una mitjana del 50% al total de l'escola, molt per sobre de la mitjana del barri, que és el 35%. L'arribada d'alumnes sense repercussió econòmica és un problema greu.

Eix: Què en penseu de les vagues mundials escolars sobre la inacció del món sobre el canvi climàtic?

E. Entença: Personalment hi estic d'acord.

E. St. Antoni: A l'Escola Pia de Sant Antoni no es fan vagues de forma col·lectiva, sí a títol individual i sobretot als nivells dels alumnes grans de 1r. i 2n. de batxillerat. L'escola no ha fet mai vaga. Crec que hi ha altres sistemes per fer les reclamacions socials sense que això comporti perjudici per als alumnes.

Eix: Creieu que els horaris dels progenitors són adequats tenint en compte l'actual horari escolar?

E. Entença: En aquests moments aquesta conciliació entre els dos horaris és una aposta personal dels pares perquè no és possible que l'horari escolar s'adapti als diferents horaris laborals. És un gran repte per a les famílies.

E. St. Antoni: El nostre horari és molt diferent del de la resta d'Europa, hem d'ajustar-nos a l'horari europeu. Els infants no poden estar tantes hores

a l'aula com els adults a la feina. És molt difícil que l'horari escolar sigui el mateix que el laboral i es necessiten extraescolars, casals i la participació dels ajuntaments per omplir aquests forats.

Eix: Sovint les famílies se senten desorientades respecte al comportament dels seus infants i adolescents. Penseu que una escola de pares podria ser una bona idea?

E. Entença: A les escoles s'organitzen, des de les associacions de pares, conferències sobre temes determinats, però en aquest moment es poden trobar llocs on anar d'acompanyament, grups de criança... però això és de caire privat.

E. St. Antoni: Nosaltres fem orientació, amb uns estàndards actitudinals i els fem mantenir i complir, però en l'àmbit social transmetem als pares els nostres models que poden ser entesos i assumits o no, però és clar que en un moment o altre els pares han de marcar les pautes i com més aviat millor.

Fem la nostra funció educativa més enllà dels coneixements amb reunions de pares i particularment amb reunions entre els tutors i les famílies. Això ho fa l'escola catalana de manera generalitzada.

Eix: Feu una carta als Reis

E. Entença: La nostra és una bona escola a nivell pedagògic però té el problema de la ubicació definitiva, que no podem permetre que s'allargui en el temps pels possibles problemes de salut. Els barracons o mòduls són confortables però l'escola no té menjador ni gimnàs i el pati és mínim. No podem organitzar casals d'estiu... Els barracons són sempre una solució provisional.

Els pares de l'Escola Entença ens hem tancat a l'Ajuntament, hem demanat reunions al consorci, estem en contacte amb l'AVVEE però no hi ha res en ferm. S'ha insinuat l'espai veí al mercat del Ninot, però també és un solar desitjat per l'Hospital Clínic. Hi ha un problema pel que fa al sòl. Al barri de St.

Antoni només hi ha una escola pública i molts infants es desplacen cap a centres relativament allunyats de casa.

E. Sant Antoni: Els centres d'ensenyament fem tots -escola privada, concertada i pública- una bona tasca i molt semblant. El sistema educatiu català és molt bo i les famílies estan contentes. Seria molt necessari tenir un millor finançament, un increment de recursos per a l'escola.

Eixamplum: Aquestes dues entrevistes de dues escoles ben diferents pel que fa a les seves dimensions i tipus ens posen de manifest dues necessitats urgents: És imprescindible d'augmentar el pressupost per a l'ensenyament i un canvi de política pel que fa a l'escàs sòl lliure de la ciutat.

Tant la percepció d'una mare d'escola pública com la d'un director d'escola concertada coincideixen que, en general, la qualitat de la nostra escola és bona però cal seguir lluitant per millorar-la.

Identitat catalana: una qüestió de sentiment

Qui és català? Qui viu i treballa a Catalunya? Qui té tots els ancestres nascuts aquí? O potser qui se'n sent?

El dret de ser català és una qüestió que ha estat debatuda sovint per polítics i intel·lectuals, tant del nostre país com del país veí.

Som espanyols perquè en el nostre DNI ho posi?

Molts estats solen identificar tots els seus ciutadans com a nacionals propis, sense tenir-ne en compte l'origen, la cultura i els seus sentiments. A l'estat on vivim, comença a ser freqüent que es pretengui identificar a qui no se senti espanyol amb la pregunta: "y en tu DNI qué pone?" Segons el meu DNI jo soc espanyol però, en realitat, mai no he tingut cap sentiment de pertinença a aquest col·lectiu. Això deu voler dir que pateixo alguna mena de paranoia que em fa creure que soc el que no sento?

Jo soc català.

Però què vol dir ser català? Qui pot considerar-se català?

Les definicions més utilitzades per establir qui té dret a optar a aquesta condició son dues: la clàssica, que diu que

és català aquell qui té els seus ancestres catalans i la que va encunyar el Molt Honorable President Tarradellas, segons la qual és catalana tota persona que viu i treballa a Catalunya. Analitzem-les d'una en una:

La clàssica és la que empen una gran quantitat de moviments nacionalistes i ha estat adoptada per molts estats, però és d'una indefinició absoluta perquè no diu quants ancestres calen per tenir dret a ser considerat part d'un col·lectiu nacional. N'hi ha prou amb un? Calen dues generacions? O potser hauríem de considerar el retorn a la classificació dels esclaus, segons la qual un sol ancestre que no fos blanc ja t'estigmatitzava, o la classificació d'ari, que feien els nazis respecte dels jueus?

Catalunya és i ha estat sempre un país de cruïlla, on s'han fos tota mena de cultures, des del passat més llunyà amb íbers, fenicis, grecs o romans; al més proper, amb la migració occitana des de finals del segle XV fins a inicis

CatalanVoices @CatalanVoices Seguir

👋 Hello, my name is Corey Sánchez (@acorey_cat) and I'm 21 years old.

I'm a Catalan born in Honduras and I'm co-founder of 'Joves Nous Catalans' (@CatJoves). I advocate that Catalonia become an independent Republic. 🇪🇺 🇨🇦

📌 This week I will be the curator of Catalan Voices!

9:27 · 25 mar 2019

del XVIII; o les més recents, amb gent provinent de tot Espanya el segle passat, fins a arribar al fenomen global que estem experimentant actualment.

En principi, semblaria més encertada la definició que pren com a paràmetres, per definir la catalanitat, el lloc de residència i de treball. Un mètode, però, que exclou a tots els que s'han vist en la necessitat d'anar a viure i treballar a llocs allunyats de Catalunya i, en canvi, atorga l'estatus de català a persones que no volen ser-ho. Ambdós casos són tremendament injustos i això fa que aquesta definició calgui oblidar-la.

La més justa seria la que diu que és català tot aquell qui se sent català, independentment del seu lloc de naixement ni cap altre consideració. Aquesta definició té la virtut d'aclearir que no és català aquell qui no se'n sent, malgrat que hagi nascut a

Catalunya i tingui 8, 16 o més cognoms catalans. I, a més, permet que qui se senti part d'una altra cultura o nació pugui fer-ho d'una manera plena, sense sentir-se atemorit per el seu origen.

Però, què passa amb aquelles persones que afirmen sentir-se catalans i espanyols? Quan els poders lligats a una cultura predominant la converteixen en opressora es crea un dilema, el mateix que tenim els ciutadans de Catalunya. El camí fàcil seria emmotllar-se a la cultura majoritària i pretendre que se'ngueixes sent català mentre també et declares espanyol. L'altra via és la de la confrontació pacífica i la defensa dels valors propis per davant dels imposats.

Ara caldria definir també qui no és català. En la meua opinió, no són catalans aquells que no se'n senten, ni els que, tot i identificar-se ells mateixos com

a catalans, treballen per empobrir el nostre país en benefici dels espanyols.

Ben senzill, ser català és una qüestió de sentiment. Ningú no pot dir-nos qui som ni com hem de ser.

M. C.

DISSABTE 6 D'ABRIL DE 10:00 A 20:00
PLAÇA UNIVERSITAT

assemblea

ÒMNIVUM

FIRA DE CONSUM COMPROMÈS

"Si portes les factures, podràs tramitar els canvis de companyies"
Xerrades sobre consum responsable, actuacions musicals, màgia, activitats per a nens, sorteigs, etc....

LES CAMBRES:

Exerceix el teu dret a vot.
Del 2 al 7 maig telemàticament.
i el 8 de maig presencialment.

EINES DE PAÍS

assemblea CCN

tuvotestucòmptes.cat

**LES TERRITORIALS DE L'EIXAMPLE AGRAEIXEN
PROFUNDAMENT LA COL·LABORACIÓ DEL
COMERÇ AMIC EN LA DIFUSIÓ DEL BUTLLETÍ**

Festa Major al barri de la Sagrada Família!

Com cada any, l'ANC Sagrada Família col·laborem en la celebració de la Festa Major del nostre barri. Et convidem a un acte que de ben segur que t'agradarà:

DIVENDRES, 3 DE MAIG

Tertúlia amb...

Ramón Cotarelo i Gonzalo Boye ens donaran el seu punt de vista sobre la situació que estem vivint al nostre país aquests darrers temps. A la **Sala d'Actes del Centre Cívic Sagrada Família** (Provença, 480), a les set del vespre.

I A PRINCIPIS DE JUNY...

Fira del Consum Responsable!

Vols un país sostenible? Consumeix comerç de proximitat, km 0, energies netes, cooperativisme i altres propostes alternatives. Vine a la cruïlla de l'avinguda Gaudí amb Provença, i t'ajudarem a canviar els models de sempre.